Miercuri, 18 Noiembrie, 2026
Sf. Mc. Platon, Roman și Zaheu

2 Tesaloniceni 2

1 În ceea ce privește venirea Domnului nostru Iisus Hristos și adunarea noastră împreună cu El, vă rugăm, fraților,

2 ca nu degrab să vă pierdeți cumpătul[1] și nici să vă'nspăimântați, nici de vreun duh[2], nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă ca pornită de la noi[3], cum că ziua Domnului a și sosit.

3 Să nu vă amăgească nimeni în nici un chip, căci ziua Domnului nu va sosi până ce mai întâi nu va veni lepădarea de credință și nu se va arăta Omul-nelegiuirii, Fiul-pierzării,

4 Potrivnicul[4], cel ce se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau e făcut pentru'nchinare, așa ca să se așeze el în templul lui Dumnezeu și să se arate pe sine că este dumnezeu.

5 Oare nu vă aduceți aminte că vă spuneam aceste lucruri încă de când eram la voi?

6 Și acum voi știți ce-l oprește[5], așa ca el să se arate la vremea lui[6].

7 Pentru că taina fărădelegii e la lucru încă de pe acum; numai să fie scos din drum cel care o ține pe loc,

8 și atunci se va arăta Cel-fără-de-lege, pe care Domnul Iisus îl va ucide cu suflarea gurii Sale și-l va nimici cu arătarea venirii Lui.

---

[1] Literal: să nu vă clătinați cu mintea. În limbajul lui Pavel (și în context) „mintea" înseamnă puterea omului de a-și folosi propria-i judecată, de a-și menține echilibrul interior (de a nuși vicia gândirea în funcție de anumite zvonuri prăpăstioase).

[2] Adică de vreo persoană care pretinde că vorbește sub inspirația Duhului Sfânt.

[3] E limpede că printre Tesaloniceni erau puse în circulație false epistole ale lui Pavel, prin care agitatorii apocaliptici căutau să se folosească de autoritatea numelui său. E unul din motivele pentru care Apostolul își pune scrisul și semnătura proprie la sfârșitul unor scrisori, ca semn de autenticitate (vezi 3, 17).

[4] Aceste trei apelative se referă la una și aceeași persoană. După Sfântul Ioan Hrisostom, această persoană nu va fi Satana, ci un om care se va folosi din plin de puterile înșelătoare ale Satanei.

[5] O taină știută de Tesaloniceni, care o păstrau cu sfințenie, dar care nouă și comentatorilor biblici (inclusiv Fericitului Augustin) ne rămâne necunoscută.

[6] Și nu înainte.

9 Iar arătarea aceluia va fi prin lucrarea lui Satan, cu toată puterea și cu tot felul de semne și minuni mincinoase

10 și cu toată amăgirea nedreptății pentru cei ce pier din pricină ca n'au primit iubirea adevărului[7] spre a se mântui.

11 Și de aceea le trimite Dumnezeu lucrare de amăgire, pentru ca ei să dea crezare minciunii

12 și să fie osândiți toți cei ce n'au dat crezare adevărului, ci s'au complăcut în nedreptate.

Luca 12

48 Iar cel care n'a știut, dar a făcut lucruri vrednice de bătaie, puțin va fi bătut. De la cel căruia i s'a dat mult, mult se va cere; și de la cel căruia i s'a încredințat mult, mai mult se va cere.

49 Foc am venit s'arunc pe pământ, și cât aș vrea să fie-acum aprins!

50 Și cu botez am a Mă boteza, și câtă nerăbdare am până ce se va'mplini!

51 Pare-vi-se c'am venit să dau pace pe pământ? Vă spun că nu, ci dezbinare.

52 Că de'acum înainte cinci într'o casă vor fi dezbinați: trei contra doi și doi contra trei.

53 Dezbinați vor fi tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei, soacra împotriva nurorii sale și nora împotriva soacrei".

54 Dar și mulțimilor le spunea: „Când vedeți un nor ridicându-se dinspre apus, îndată ziceți că vine ploaie, și așa este;

55 iar când vedeți vântul suflând de la miazăzi, ziceți că va fi arșiță, și așa este.

56 Fățarnicilor! Fața pământului și a cerului știți s'o deslușiți, dar vremea aceasta, pe ea cum de nu știți s'o deslușiți?

57 Dar de ce nu judecați prin voi înșivă ce este drept?

58 Și când mergi cu pârâșul tău la judecător, dă-ți silința ca pe drum să te scuturi de el[8], ca nu cumva să te târască la judecător și judecătorul să te dea pe mâna temnicerului și temnicerul să te-arunce'n temniță.

[7] „Iubirea adevărului" poate însemna fie iubirea de adevăr (genitivul obiectiv), fie iubirea care izvorăște din adevăr (genitivul subiectiv). Oricum, textul e superb.

[8] Literal: să te scapi de el; să termini cu el (în sensul de a găsi o soluție de împăcare chiar cu prețul unui compromis – „mai bună o pace strâmbă decât o judecată dreaptă").

59 Îți spun Eu ție: Nu vei ieși de-acolo până ce nu vei plăti și cel din urmă ban”.[9]

Tâlcuire

„Vi se pare că am venit să dau pace pe pământ? Vă spun că nu, ci spre dezbinare; căci de acum înainte cinci dintr-o casă vor fi dezbinați: trei împotriva a doi și doi împotriva a trei. Dezbinați vor fi: tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei, soacra împotriva nurorii sale și nora împotriva soacrei.” Care este pricina? Cei care cred în Domnul se umplu de un cu totul alt duh, potrivnic celui care îi stăpânea pe oameni mai înainte de venirea Lui; de aceea nici nu pot trăi bine cu necredincioșii. Lumea păgână urmărea numai interese lumești și pământești. Iudeii, chiar dacă li se arătaseră bunătățile cele mai înalte, până la urmă s-au abătut tot spre căile păgânilor. Domnul, venind în lume, a arătat oamenilor alte comori, în afara familiei, în afara societății, și a trezit în ei alte năzuințe. Cei care au primit învățătura Lui au început, în chip firesc, să viețuiască altfel decât înainte, drept care au și fost supuși la neplăceri, strâmtorări, prigoane. Iată dezbinarea. De aceea a spus Apostolul Pavel că „toți care vor să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniți” (*II Tim.* 3, 12). Așa a fost și așa este. Atunci când în societate încep să precumpănească interesele lumești si pământești, ea începe să privească fără bunăvoință pe cei care vădesc alte căutări, nepământești; ea nici nu poate să înțeleagă cum poate cineva să se intereseze de lucrurile duhovnicești, iar pe oamenii care întruchipează un fel de viață care nu seamănă cu viața sa nici nu poate să-i sufere. Aceasta se întâmplă acum în văzul tuturor. Oare nu e un semn al vremurilor?[10]

[9] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

[10] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*